

[Skovmand.]

undersøge, hvor hurtigt man kunne anlægge en lufthavn på Saltholm. Og hvem satte hr. Horn så ind i dette udvalg? Var det uvildige, loyale embedsmænd. Nej, 3 af udvalgets 4 pladser blev besat med folk, om hvem man på forhånd kunne sige, at de havde en særlig interesse i at få gennemført en Saltholmløsning. Det gjaldt Brockenhuus-Schack fra Kampsax, et af de 5 firmaer, der havde afgivet tilbud om lufthavn, det gjaldt også vicedirektør Damm fra SAS, der længe har hævdet, at selskabet ville have økonomisk fordel af en Saltholmløsning, fordi det kunne betyde, at det svenske personale så blev bosat i Malmø i stedet for i Stockholm, så man kunne undgå de kostbare transporter af personale fra Stockholm til København. Endelig gjaldt det fuldmægtig Budde, udvalgets sekretær, der en årrække ved siden af sit arbejde i boligministeriet har arbejdet for danske industrivirksomheder, herunder Kampsax, bl. a. som sekretær for inddæmningen af Avedøre Holme.

Man kan vist sige, at dette udvalgs resultat i kraft af udvalgets sammensætning måtte anses for givet på forhånd. Det måtte gå ind for Saltholm, og udvalgets arbejde fortjener derfor slet ikke den respekt, det har været genstand for, en respekt, der endog har ført til, at udvalgets sekretær, fuldmægtig Budde, har været inviteret til at give folketingets medlemmer en redegørelse for lufthavnsforholdene. Denne redegørelse viste sig at være af så ensidig en karakter, at den burde give boligministeriet anledning til overvejelser af, hvor heldigt det er, at en ministeriel embedsmand i så udpræget grad tjener private virksomheders interesser. Jeg nærer tillid til, at den nye minister for offentlige arbejder vil forstå at give folketinget den oplysning, det har brug for og krav på. Kun ved at materialet får en redelig behandling, kan vi træffe den rigtige afgørelse i dette århundredes største samlede investeringsopgave.

I rapporten om Kastrup lufthavn oplyses det, at det vil være nødvendigt senest i 1970 at råde over en aflastningslufthavn for privat flytrafik i Tune. Denne oplysning må vel indebære, at der allerede til efteråret skal vedtages et lovforslag om en sådan aflastningslufthavn, og jeg vil derfor henstille til ministeren, at han søger at

give folketinget flere muligheder at vælge imellem. Tunes placering i forhold til de kommende byer langs Køge Bugt forekommer ikke umiddelbart særlig heldig, i hvert fald ikke, hvis lufthavnen skal nå op på en betjening af 100.000 til 200.000 fly, hvad der vel snart kan blive nødvendigt i betragtning af den private flyvnings stærke vækst.

Endelig må jeg gøre opmærksom på, at man i fremtidsudvalgets betænkning udtrykkeligt skriver, at en lufthavn i Tune ikke vil kunne udnyttes tilfredsstillende sammen med en lufthavn på Sydamerger. Så længe der foreligger mulighed for, at folketinget bestemmer sig for en Sydamerger-løsning, vil det derfor være uheldigt at investere i en lufthavn, der i løbet af en kortere årrække kan blive gjort delvis uanvendelig.

Ivar Nørgaard: Lufttrafikkens hastige udvikling gør det nødvendigt, at vi interesserer os for dette investerings spørgsmål, og at vi her i folketinget også nu i sommermånederne beskæftiger os med spørgsmålet, men man bør ikke af den grund glemme, at lufthavnene jo må være en integrerende del af den samlede investeringsaktivitet her i landet.

Jeg er enig med hr. Sigsgaard i, at dette projekt i høj grad må ses i sammenhæng med de øvrige offentlige investeringer, de øvrige investeringer i det hele taget. I den tidligere regering var vi også meget optaget af, at det nu ville være nødvendigt at planlægge systematisk over en længere årrække end de 3-4 år, vi hidtil har kunnet gøre det, og vi var, som hr. Sigsgaard også sagde det, inde på, at der måtte opstilles perspektivplaner for investeringerne, planer, der skulle række over 15 år.

Det forekommer mig imidlertid, at nogle af hr. Sigsgaards betragtninger var lidt vel ortodokse. Det drejer sig om forholdet mellem offentlige og private investeringer. Hr. Sigsgaard sagde, at det måtte være de socialistiske partiers grundindstilling bestandig at flytte grænsepælene mellem offentlig og privat virksomhed. Jeg hører til dem, der mener, at det kan være overordentlig fornuftigt at overlade disse store brobygningsplaner til hel eller delvis privatfinansiering, og det gør jeg ud fra det